

[Landbrugsministeren]

som landbruget fremskaffer. Det er også rigtigt, at der er sket store omkostningsstigninger, således at landbruget har et generelt pris- og indkomstproblem. Det gælder også for landbruget i de andre EF-lande, og det er derfor naturligt at henhøre dette generelle problem til EF-prisforhandlingerne.

Jeg har endnu ikke fået Kommissionens beregninger over det såkaldte objektive kriterium, efter hvilket man beregner behovet for prisstigninger, og kan derfor ikke kommentere konkrete tal for forhøjelsen. Regeringen vil arbejde for det bedst mulige resultat for Danmark under de kommende forhandlinger.

Sagen er dog ikke så enkel, som spørgeren synes at tro. Det er ikke kun et spørgsmål om landbrugsministerrådets gode vilje, om prisforhøjelserne bliver på 15 pct. eller de bliver på mere eller mindre. EFs budget er begrænset af momsloftet på 1 pct., og et stort flertal af medlemslande har tilkendegivet, at dette loft ikke kan hæves i den nuværende situation. Situationen på landbrugsmarkedene er sådan, at prisforhøjelsen kun kan gennemføres i praksis, hvis priserne støttes gennem opkøb og tilskud i afsætningsledet.

Det vil derfor ikke være en tilfredsstillende løsning for dansk landbrug, at Rådet beviler prisforhøjelser, der ikke kan gennemføres i praksis på grund af manglende midler på budgettet, sådan som vi allerede har set det i den øjeblikkelige situation.

Dohrmann (FP):

Jeg siger tak for den del af ministerens svar, hvori det blev sagt, at ministeren vil arbejde for det bedst mulige resultat for Danmark. Jeg går ud fra som givet, at ministeren dermed mener danske producenter. Vi har også noget, der hedder forbrugere, og vi har en forbrugerorganisation, som vil protestere mod enhver prisforhøjelse på fødevarer. Men når ministeren svarer på den måde, tager jeg det som helt givet, at ministeren tænker på, at det, det først og fremmest drejer sig om, er at få så mange penge hjem i kassen som vel muligt.

Jeg vil give ministeren ret i, at der ligger også andre problemer i de forhandlinger, der skal finde sted. Man får nemt en fødevarer-pukkel, og derom vil jeg stille ministeren et tillægsspørgsmål: var det ikke muligt at få

stoppet nogle af de store mængder fødevarer, som bliver importeret fra områder uden for EF?

Jeg har nogle tal, som siger, at i 1979 havde EF f.eks. importeret 227.000 t smør fra New Zealand. Ligeledes skulle EF have importeret 70.000 t svinekød fra Kina.

Hvordan i alverden kan det lade sig gøre, når man rent faktisk i EF har en overproduktion i forvejen, som er med til at trykke priserne, og som er begrundelsen for, at man – eller i hvert fald et flertal – i EF er interesseret i at sænke priserne på landbrugsprodukter? Det kan jeg ikke rigtig få til at passe sammen, og jeg vil spørge ministeren, om han også vil arbejde for, at disse store mængder importerede fødevarer bliver begrænset.

Grove (KF):

I forbindelse med prisforhandlingerne har det også stor betydning, at de prisforhøjelser, der måtte blive gennemført, bliver vedtaget i så god tid, at de kan træde i kraft, når de gamle aftaler udløber. Vi har erfaring for, at landbrugsforhandlingerne om priserne i EF ofte løber ud over den termin, hvor de egentlig skulle være trådt i kraft, og det kan jo koste dansk landbrug mange penge.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke ministeren denne gang vil forsøge at få fremskyndet de forhandlinger om prisforhøjelse, således at de er afsluttet i god tid, og således at det kan komme dansk landbrug til gavn, at man i god tid ved, hvad de kommende priser på landbrugsvarerne inden for EF bliver.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Lad mig sige til hr. Dohrmann, at det er klart et af de problemer, der har været på EF-markedet først og fremmest for svinekød, at der er sket en for stor import til for lave afgifter. Vi har for nogen tid siden gjort Kommissionen opmærksom på dette problem, og Kommissionen har også lovet, at den situation bringes til ophør.

Systemet fungerer på den måde, at import ind i EF belægges med afgifter af en vis størrelse for ikke at skabe konkurrence på det indenlandske marked. Kommissionen har i tilfældet svinekød været alt for langsommelig til at reagere, bl. a. fordi Kommissionen ikke